

चिकराक्षोपरथास्तु द्विकराप्युपरचका ॥
चङ्गापयश्चतुष्पादस्त्रिपादस्य गृहान्तरम् ।
उतोपादस्त्रिपादः प्राग्वंशः पादकः स्फुटः ॥
अवकरः परीवारः पादमात्रः समन्ततः ॥
इति देवोपुराणे गोपुरद्वारलक्षणाध्यायः ॥ * ॥
चतुष्पथलक्षणादि यथा,—

“एकलिङ्गे भ्रमशाने वा श्रुत्यागारे चतुष्पथे ।
तत्रस्थः साधयेद्योगी विद्यां त्रिसुवनेश्वरीम् ॥
चतुष्पथयन्तु तत् प्रोक्तं चिकोणं यत्र वर्तते ॥”

इति नीलतन्त्रम् ॥ * ॥

पथगमनगुणाः

“अध्या मेदः कफस्थौल्यसौकुमार्यविनाशनः ।
यत्तु चङ्क्रमणं नातिदेहपीडाकरं भवेत् ॥
तदायुर्वलमेधाग्निप्रदमिन्द्रियशोधनम् ॥”

इति राजवल्गुभः ॥ * ॥

ब्राह्मणादिभ्यः पथावकाशो देयो यथा,—
“पथा देयो ब्राह्मणाय स्थित्यै राज्ञे ह्यचक्षुषे ।
उडाय भारयुक्ताय रोगिणे दुर्बलाय च ॥”

इति बौद्धे उपविभागे ११ अध्यायः ॥ * ॥
गोपथदानफलं यथा,—

“गोमार्गस्य तथा कर्त्ता गोलोके क्रीडते चिरम् ।”
इति प्रतिष्ठातले ह्यश्रीर्षपञ्चरात्रम् ॥ * ॥

अस्याचारादावुपचारो यथा,—

“तर्कोऽप्रतिष्ठः श्रुतयो विभिन्ना
नैकोऽनिर्यस्य मतं प्रमाणम् ।
धर्मस्य तत्त्वं निहितं गुहायां
महाजनो येन गतः स पन्थाः ॥”

इति महाभारते ॥ ३. ३१२. ११२. धर्मवक्त्रप्र

युधिष्ठिरोत्तरम् ॥ * ॥ नरकविशेषः । यत्रा-

टावते । इति मनौ ४ अध्यायः ॥

पन्नं, चि, (पत्नी ड गतौ + “गत्वर्थेति ।” ३. ४. ७२. इति कर्त्तरि क्तः ।) च्युतम् । गलितः ।

इत्यमरः । ३. १. १०४ ॥

पन्नः, पुं, (पन्न स्तुतौ + “कृत्वृजृ धिदृपनीति ।”

उणां । ३. १०. इति नः स च नित् ।) अधो-

गमनम् । इति सिद्धान्तकौमुद्यामुणादिवृत्तिः ॥

पन्नगः, पुं, (पन्नं अधोगमनं पतितं वा गच्छ-

तीति । गम ल गतौ + “सर्वत्र पन्नयोरुपसंख्या-

नम् ।” ३. २. ४८. इत्यस्य वार्त्ति इति डः ।

पन्नगं न गच्छतीति वा विग्रहः ।) सर्पः ।

इत्यमरः । १. १. ८. ८. (यथा, विष्णुपुराणे ।

१. १७. ७.)

“पानासक्तं महात्मानं चिरयकशिपुं तदा ।

उपासाच्चक्रिरे सर्वे सिद्धगन्धर्वपन्नगाः ॥”)

ओषधीभेदः । पद्माकाष्ठम् । इति मेदिनी ॥

पन्नगकेशरः, पुं, (पन्नगवत् केशरी यस्य ।) नाग-

केशरपुष्पम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

पन्नगशयनः, पुं, (पन्नगं सर्पं अश्रतातीति । अश्र ग

भोजने + ल्युः । पन्नगः अश्रनं भक्ष्यो यस्येति

वा ।) गरुडः । इत्यमरः । १. १. ३१ ॥

पन्नगी, स्त्री, (गन्नग + जातौ डीष् ।) पन्नग-

पक्षी । (यथा, भागवते । ३. १६. ११.)

“तां स आपततीं वीक्ष्य भगवान् समवस्थितः ।
जग्राह लीलया प्राभां गरुडानिव पन्नगीम् ॥”)

मनसा देवी । यथा, तिथितत्त्वे ।

“पञ्चम्यामसिते पक्षे ससुतिष्ठति पन्नगी ॥”

सर्पिणीक्षुपः । इति राजनिर्घण्टः ॥

पन्नङ्गा, स्त्री, (पदि नङ्गा बङ्गा ।) चर्मपादुका ।

इति हेमचन्द्रः ॥

पन्नङ्गी, स्त्री, (पदोच्चरणयोर्नङ्गी ।) चर्मपादुका ।

इति चिकाण्डशेषः ॥

पपिः, पुं, (पाति लोकम् । पिवति वा । पा +

“आटगमहनजनः किकिनौ लिट् च ।” ३. २. १७१. इति किः ह्रित्च ।) चन्द्रः । पानकर्त्तरि

चि । इति संचित्तसारयाकरणम् ॥ (यथा, ऋग्वेदे । ६. २. १४. “पपिः सोमं हदिर्गाः ॥”)

पपीः, पुं, (पाति लोकम् । पा रचणे + “यापोः

कित् द्वे च ।” उणां । ३. १. ५६. इति ईक्

ह्रित्च ।) सूर्यः । चन्द्रः । इत्युणादिकोषः ॥

पपुः, पुं, (पाति रचतीति । “कुर्मन्चेति ।”

उणां । १. २. ३. इति चकारात् अन्यतोऽपि

कुर्वित्वच् ।) पालकः । धात्रां स्त्री । इत्युणादि-

कोषः ॥

पमरा, स्त्री, गन्धद्रव्यविशेषः । सल्लकी इति ख्याता ।

अस्यामुलेपनगुणः । परमालक्ष्मीरचोच्चर-

नाशिलम् । इति राजवल्गुभः ॥

पम्पा, स्त्री, (पाति रचति मह्ययादीन् स्त्रीय-

पवित्रसलिलदानादिभिरिति शेषः । पा पालने +

“खव्य-श्रित्य-श्रव्य-वाच्य-रूप-पम्पा-तल्पाः ।”

उणां । ३. २. ८. इति निपातनात् ह्रस्वे सुडा-

गमले च साधुः ।) ओष्ठदेशस्थनदीविशेषः ।

इत्युणादिकोषः ॥ (यथा, रघुः । १३. ३०.)

“दूरावतीर्णा पिवतीव खेदा-

दश्चनि पम्पासलिलानि दृष्टिः ॥”

इयं हि ऋग्वेदकपर्पतसन्निकटस्था । इति

रामायणम् ॥)

पम्प, गतौ । (भ्वा-परं-सकं-सेट् ।) ओष्ठ्यवर्ग-

शेषोपधः । पम्पति । इति दुर्गादासः ॥

पय, ड गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वां आत्मं-

सकं सेट् ।) ड, पयते । इति दुर्गादासः ॥

पयः, [सु] स्त्री, (पयति पीयते वा पय गतौ पी ड

पाने वा + “सर्वधातुभ्योऽसुन् ।” उणां । ४. १. ८८. इत्यसुन् ।) जलम् । (यथा, रघुः । १. १६. ७.)

“पयः पूर्वः स्निग्धसैः कवोणसुपसुव्यते ॥”)

दुग्धम् । इति मेदिनी । (यथा, मनुः । ३. १८.)

“कुर्व्यादहरहः आहमन्नादीनोदकेन वा ।

पयोमूलफलेष्वपि पितृभ्यः प्रीतिमावहन् ॥”)

पयःकन्दा, स्त्री, (पयः कन्दे यस्याः ।) क्षीर-

विदारि । इति राजनिर्घण्टः ॥

पयःफेनी, स्त्री, (पयो दुग्धमिव फेनमस्याः । गौरा-

दित्वात् डीष् ।) दुग्धफेनीक्षुपः । इति राज-

निर्घण्टः ॥

पयश्चयः, पुं, (पयसां चयः सम्बन्धः ।) जलसम्बन्धः ।

तत्पण्यायः । पूरः २ वेद्यः ३. इति जटाधरः ॥

पयस्त्रं, चि, (पयसो विकारस्तत्र हितं वा ।

पयस् + “गोपयसोयत् ।” ४. ३. १६०. इति

यत् ।) पयोविकारः । घृतदध्यादि । इत्यमरः ।

२. ६. ५१ ॥ पयोहितम् । इति मेदिनी ॥

पयस्यः, पुं, (पयः पिवतीति ।) विडालः । इति

शब्दचन्द्रिका ॥

पयस्या, स्त्री, (पयस्य + टाप् ।) दुग्धिका । क्षीर-

काकोली । खर्णक्षीरी । इति मेदिनी ॥ अर्क-

पुष्पिका । इति रत्नमाला ॥ कुटुम्बिनीक्षुपः ।

इति राजनिर्घण्टः ॥ आमिक्षा । इति हेम-

चन्द्रः ॥

पयस्त्रलः, पुं, (पयोऽस्त्रस्य । पयस् + “अन्यभ्यो-

ऽपीति ।” वलच् ।) कृगः । इति राज-

निर्घण्टः ॥

पयस्त्रिनी, स्त्री, (पयो विद्यतेऽस्याः । “अस्माया-

मेधास्त्रजो विनिः ।” ५. २. १२१. इति

विनिः ततो डीष् ।) नदी । (प्रशस्तजल-

वत्त्वात्तथा पुण्यसलिलत्वाद् गङ्गा । यथा, काशी-

खण्डे गङ्गासहस्रनामकीर्त्तने । २६. १०६.)

“परापरफलप्राप्तिः पाचनी च पयस्त्रिनी ॥”)

धेनुः । (यथा, रघुः । २. २१.)

“प्रदक्षिणीकृत्य पयस्त्रिनीन्तां

सुदक्षिणा सात्ततपात्रहस्ता ॥”)

रात्रिः । इति मेदिनी ॥ काकोली । क्षीर-

काकोली । दुग्धफेनी । क्षीरविदारि । कृगः ।

इति राजनिर्घण्टः ॥ जीवन्ती इति भावप्रकाशः ॥

(गायत्रीस्वरूपा महादेवी । यथा, देवीभाग-

वते । १२. ६. ६६.)

“प्रज्ञावती सुता पौत्री पुत्रपूच्या पयस्त्रिनी ॥”)

पयोगडः, पुं, (पयसो गड इव ।) घनोपलः ।

हीपः । इति शब्दमाला ॥

पयोघनः, पुं, (पयोभिर्घनः सान्नः ।) घनोपलः ।

इति हारावली ॥

पयोजम्बा, [न] पुं, (पयसो जलस्य जम्ब यस्मात् ।)

मेघः । इति शब्दमाला ॥

पयोधरः, पुं, (धरतीति धरः । धृ + धृच् ।

पयसो दुग्धस्य जलस्य वा धरः ।) स्त्रीस्तनः ।

(यथा, रघुः । १४. २२.)

“वडाननापीतपयोधरासु

नेता च म्भलामिव कृतिकासु ॥”)

मेघः । इत्यमरः । ३. ३. १६३ ॥ कौशकारः ।

नारिकेलम् । कपोरः । इति मेदिनी ॥

पयोधाः, [स्] पुं, (पयो जलं दधातीति । ड धा

जलि धारणे + “पयसि च ।” उणां । ४. २. २६.)

इति असिः । समुद्रः । जलाधारः । इत्युणादि-

कोषः ॥

पयोधिः, पुं, (पयोसि धीयन्तेऽस्मिन् । ड धा ज् +

“कर्मण्यधिकरणे च ।” ३. ३. ६३. इति

किः ।) समुद्रः । इति राजनिर्घण्टः ॥

पयोधिकं, स्त्री, (पयोधौ समुद्रे कायति प्रका-

श्रते इति । कै + कः ।) समुद्रफेनः । इति

राजनिर्घण्टः ॥